

Akkor most merre?

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXVI. évfolyam, 19. szám, 2022. május 13.

2009-et írunk, a Fidesz még ellenzékben, de már készül az uniós választásokra. Programja egyik fejezete ezt mondja: „Sokszor kerültünk abba a helyzetbe, hogy a magyar polgárok érdekeit éppen Brüsszel képviselte a magyar kormánnyal szemben (...) A Fidesznek ugyanakkor meggyőződése, hogy közös értékeink és elveink érvényre juttatását nem lehet mérlegelés tárgyává tenni. Fel kell tehát ruházni az Európai Uniót olyan eszközökkel, hogy tagjait folyamatosan az értékek képviselőjére és az alapelvek betartására készítse; enélkül nincs erős Európa. Ellentmondás, ha elvárjuk az uniótól, hogy vegye rá a normakövetésre a tagállamok kormányait, de vonakodunk attól, hogy ehhez a szuverenitásunkat esetleg csorbító felhatalmazást adjunk.” (A *Fidesz európai választási programja*, 2009, 28. oldal, 35. oldal). Vagyis ahhoz, hogy Európa erősödjék, nem szabad vonakodni a nemzeti szuverenitást esetleg csorbító felhatalmazástól.

Aztán 2010-ben a Fidesz-KDNP-pártszövetség megnyerte a választásokat, és az Orbán vezette kormány nekilátott az általa két évvel korábban még védelmeszt értékek jelentős fölszámolásához: a médiaszabadságot, véleménypluralizmust, bírói függetlenséget érintő, kétharmados parlamenti többséggel meghozott törvények nemcsak a jogbiztonság és például a bíróság előtti egyenlőség elvét sértették, de a jó ízlést is, bár az ország közéletében ez utóbbi már semmiféle szerepet nem játszik, legföljebb hajnalig nyúlt baráti poharazások és füstölések alkalmával jön elő mint nosztalgikus élmény.